

04.02.2021

Kognitiotiede

Jaksossa tutustutaan kognitiotieteen opintoihin, sekä haastatellaan kognitiotieteen opiskelijoita Ainoa ja Valtteria.

Jakso on äänitetty alkuvuonna 2020

Emma: Moikka! Tervetuloa Aamukahveille jälleen kerran! Tänään täällä studiossa on Emma ja Laura

Laura: Tänään me kerrotaan teille meidän IT-tiedekunnan kognitiotieteen maisteriohjelmasta. Kannattaa jatkaa kuuntelua, jos oot miettinyt alan vaihtoa tai vaikka siirtymistä toiseen opinto-ohjelmaan joko toisesta yliopistosta tai IT-tiedekunnan sisällä. Jokaisesta maisteriohjelmasta löydät oman jaksonsa ja lisäksi tietojärjestelmätieteestä, tietotekniikasta ja koulutusteknologiasta löytyy tietoa kandijaksoista. Jyväskylän yliopiston informaatioteknologian tiedekunnan tutkinto-ohjelmat löytyvät Opintopolusta hakutermillä ITJKL ja sieltä kannattaakin tsekata ajantasaiset hakuohjeet ja valintakriteerit.

Emma: IT-tiedekunnassa voi tosi helposti vaihtaa opinto-ohjelmaa eli jos kandin jälkeen huomaa, että joku toinen tiedekunnan oppiaine vaikuttaisi mielenkiintoiselta, voi hakea sellaisella konseptilla kuin monikärkikandilla toiseen maisteritutkintoon. Se siis periaatteessa tarkoittaa, että kun täyttää tietyt valintaperusteet voit siirtyä tiedekunnan sisällä suoraan kandista toiseen maisteriohjelmaan kun mihin olet valittaessa saanut opiskeluoikeuden. Ei siis tarvii käydä pääsykokeissa.

Laura: Maisteriohjelmiin tulee opiskelijoita tosi erilaisista taustoista, ja kaikille on kyllä paikkansa tässä tiedekunnassa. Maisteritasolla ehkä korostuu, että IT-alalla toimiminen ei ole pelkkää koodaamista, vaan on monia tapoja yhdistellä erilaista tietämystä IT-alaan.

Kahvipannu porisee **Intro:** Aamukahvit IT-tiedekunnasta. Rakkaudella Mattilanniemestä!

Laura: Kognitiotieteen maisteriohjelmassa keskeisiä tutkimuksen aiheita on mieli, kokemus, ajattelu ja älykkyys. Ala on monitieteinen ja se yhdistelee erilaisia oppiaineita muun muassa tietojenkäsittelytieteistä psykologiaan ja tekoälytutkimuksesta filosofiaan.

Kognitiotieteeltä valmistuneet ovat monitieteisiä ihmisen ja teknologian välisen vuorovaikutuksen asiantuntijoita. Kognitiotieteen opiskelu antaa valmiuksia korkeatasoiseen käyttäjätutkimukseen ja vuorovaikutussuunnitteluun liittyviin tehtäviin. Opinnot tukevat asiantuntemusta esimerkiksi käytettävyyteen, ihmiskeskeiseen suunnitteluun ja teknologian älykkyyteen liittyen.

Seuraavaksi kaksi kognitiotieteen opiskelijaa, Aino ja Valtteri, kertovat opiskelutarinansa.

kahvikupin kilinää

Aino: No mä oon Aino Leppänen ja olen tosiaan kognitiotieteen maisteri opiskelijaja, tässä graduvaiheessa oikeastaan menossa, että että että tuota loppupuolella opintoja oon.

Valtteri: Mä olen Valtteri Järvinen. Ensimmäistä vuotta kognitiotieteellä.

Emma: Voitte tähän alkuun, vaikka kertoa, että mitä kognitiotiede teidän mielestä on ja miten olette päätenyt opiskelemaan sitä.

Aino: Mulle kognitiotiede on monitieteistä erilaisien mielen ja sen osa alueiden tutkimusta.

Valteri: Tuo aika hyvin tiivistää sen miten se voisi niinku tiivistää, että tuota siinä on. Siinä on niin paljon asioita, että kannattaa ehkä lukea asiasta enemmän, että tota oikeasti ymmärtää mitä kaikkea tähän sisältyy, koska mäkin aloitin vaan siitä, että mä haluan toimia ihmisten kanssa ja sitten tehdä niinkun vaikka parempia käyttöliittymiä, mutta sitten kun lähtee niin siellä on voi voi niinku alkaa vaikka mallintaa ihmisen mieltä tai tehdä tehdä vaikka niin kuin AI:ta tai mitä mitä tahansa, että tässä on niinku oikeesti tosi laaja skaala niitä asioita, eikä meistä kaikki ei voi oppia kaikkea niin me tarvitaan kaikkien ammattilaisen myös tulevaisuudessa kyllä sitten.

Aino: Joo, juuri näin.

Valteri: Mun päättyminen kognitiotieteelle alkaa ehkä jo vähän niin kuin nuoruudesta, että tuota mä olen aina ollut hirveän kiinnostunut teknologiasta ja siitä miten se toimii, mutta tota mä päädyin aluksi tietotekniikalla sitten opiskelemaan, koska mä ajattelin että siellä tottakai teknologian kanssa ollaan tekemisissä ja tuota, mutta sitten se ei jotenkin tuntunut ihan omalta alalta, että että tota siis se on mielenkiintoista ja siinä on paljon asioita, mutta tota se ei ollut sitä mitä mä just haluaisin tehdä. Et tota mä haluaisin enemmän semmoista niinku ehkä jopa sosiaalista kontaktia ihmisiin enemmän kuin sitten niinku niin kuin ihan rakentaa sitä teknologiaa silleen esimerkiksi niinku koodaamalla, että tota mä halusin olla niin kuin selvittää sitä miksi - miksi eri teknologioita kannattaisi tehdä enemmänkin niin. Ja tota mä päädyin sitten itse kirjoittamaan kandidini saavutettavuudesta elikkä siitä, miten rajoitteiset käyttää esimerkiksi verkkoa. Ja tuota se on nyt oikeastaan ollut siitä lähtien sitten semmoinen mielenkiinnon kohde enemmänkin tällä kognitiotieteelläkin.

Aino: Joo. No mulla oikeastaan se mikä kiinnitti, huomioni oli toi kognitiotieteen monitieteisyys, että oon aina ollut laajasti kiinnostunut hyvin monenlaisista eri asioista ja, ja oon opiskellut tosi monenlaisia eri oppiaineita tietojenkäsittelytieteestä filosofiaan ja kirjallisuuteen ja suomen kieleen ja ja. Ja tuota sitten tutustuin enemmän kognitiotieteeseen niin niin tuntuu vähän semmoiselta, että palaset jotenkin loksahdelee yhteen, että niin kun tuntui siltä, että että täällä mä voin oikeasti hyödyntää kaikkea mitä mä olen tehnyt aiemmin ja se se tuntuu ihan selkeältä. Sen jälkeen en ole kyllä sen jälkeen katunut, katunut päätöstäni hetkeäkään.

Emma: Entä millasia taitoja kognitiotieteen opiskelijalla olisi hyvä olla?

Aino: Kyllä mun mielestä yksi keskeinen taito kognitiotieteessä on kyky kiinnostua erilaisista elämän osa alueista ja, ja pysyä uteliaana ja avoimena eri asioille, että että tuota kognitiotieteellä opiskellessaan tulee kyllä selväksi, että ei voi ennalta tietää, että että mitkä asiat on oleellisia jonkun tietyn asian ratkaisemiseksi ja ja sen takia siitä on hyötyä, jos pystytään pitämään mielen suhteellisen avoimena.

Valteri: No tähän uteliaisuuden ja yleisesti kiinnostamisen lisäksi niin tärkeää on oppia uutta koko ajan, koska on paljon asioita mitä me voidaan ajatella silleen ihan niin kuin tällaisella maalaisjärjellä ja kehittää. Mutta tuota toisaalta se taas sitten aina riitä, koska meidän pitää kuitenkin oppia sitten hyvin laajasti kaikesta asioista, että niistä voidaan oikeasti tehdä sitten jopa ihan niinku kunnon. kunnon juttuja, että esimerkiksi kun mennään sinne jonnekin neurotieteeseen ja tämmöiseen niin ei se riitä että me vain ajatella, että ehkä

se toimii näin kuitenkin sitten.

Aino: Joo kyllä myös semmoista kriittisyydestä ja kriittisestä ajattelusta on paljon hyötyä monessakin suhteessa, että olen kyllä ihan samaa mieltä sun kanssa siitä.

Emma: Millaista on teidän opiskelija-arki?

Aino: No mun opiskelija-arki kyllä aika vaihtelevaa, että minulla on hyvin monenlaisia erilaisia kursseja ollut ja on on menossa ja toisaalta sitten riippuu tosi paljon siitä, että onko kyseessä nyt joku, vaikka parityö missä toteutetaan joku isompi kokonaisuus vai vai niin kuin yksilöityö missä perehdytään enemmän kirjallisuuteen vai mistä on kyse. Niin niin tuota se kyllä rytmittää sitä arkea aina tosi eri tavoin. Mutta mun arki on sellaista, että se on ihan mukavaa. Siihen voi olla hyvin tyytyväinen. *nauraa* En muuttaisi mitään.

Valtteri: Mun arki on tällä hetkellä ollut aika tasaista, että mulla on ollut silleen aika vähän jopa luentoja, että se on enemmän ollut nyt tähän mennessä itseopiskelua, mutta mulla on ollut kyllä muutamia kursseja missä on ihan tarvinnut oikeasti ryhmätyötaitojaki kehittää ja esimerkiksi ennen tätäkin nauhotusta niin tota mä olin justin toisessa palaverissa discordin kautta puhumassa mikrofoniin kotona. Opintoihin menee aika suuri osa arkiajasta kyllä, mutta tuota hyvin paljon riittää kyllä aikaa sitten omille harrastuksille kiinni, että on ihan ihan tuota sellaista elettävä arkea. *nauraa*

Aino: Jep, välillä on semmoisia rutistuksia ja sitten välillä on vähän aikaa perehtyä kaikki omiinkin mielenkiinnonkohteisiin ja etsiä vähän vaikka gradu aiheita tai muita.

Kaikki varmaan kokee graduahdistusta aina aika ajoin, että sitä ei varmaan nyt se on kuitenkin iso työ ja iso välitavoite elämässä, että että sellaiset tuppaa varmaan tuottamaan aina välillä ahdistusta, mutta minä olen kokenut kyllä tosi arvokkaaksi sen, että meillä oppiaineen henkilökunta tarjoaa hyvää ohjausta siihen ja aina saa laittaa kysymyksiä tai ideoita tulemaan ja ja tuota muiden kognitiotieteilijöiden kanssa jutteleminen lievittää myös ahdistusta. Sellainen vertaistuki ja ajatusten vaihto.

Emma: Mikä on ollut teidän lempikurssi tähän mennessä?

Aino: Mun vähän vaikea valita lempparikurssia niin, mä oon ollu kyllä tyytyväinen aika moneen niistä, mutta ehkä sellainen mikä oli mieleenpainuva kokemus niin oli toi isompi vuorovaikutus suunnittelu -kurssi missä just toteutettiin itsenäisesti korkealaatuinen käyttäjä tutkimus alusta loppuun ja ja se kyllä siinä oppi jokaisesta työvaiheesta tosi paljon. Jos pitää valita joku niin mä otan ehkä sen.

Valtteri: Mun lempikurssi oli varmaan kognitiivinen mallinnus, että siinä hyvin yhdistyy tai hyvin pystyin käyttämään näitä mun aikaisemmin tietotekniikassa opittuja taitoja hyödyksi ja sitten tietysti tällainen niinkun ihmisen aivojen mallintaminen niin oli musta tosi mielenkiintoista, vaikka se ei ehkä olekaan sitä mitä mä välttämättä niinku tulevaisuudessa haluaisin tehdä. Niin se oli tosi tosi mielenkiintoista kuulla ja katsoa ja lukea niitä asioita sitten eteenpäin.

Emma: Ja vielä tähän loppuun, että miltä tähän tulevaisuus näyttää ja mikä on viimeksi innostanut opinnoissa?

Aino: No kyllä mä haluaisin tulevaisuudessa työskennellä tutkimuksen tai jollain tavalla tutkimuksellisten tehtävien parissa, mutta yritän pysytellä tässä vaiheessa vielä suhteellisen

avoimina tulevaisuuden suhteen.

Valtteri: Mun tulevaisuuden haaveet on. Mä oon aika varma niistä silleen, että mä tiedän, että mä haluaisin tehdä jotain sen saavutettavuuden parissa. Mä oon, kiinnostaa hyvin paljon ylipäättänsä saavutettavuus, mutta aika paljon mä olen kiinnostunut nimenomaan videopelien saavutettavuudesta, että tuota se miten niin kuin miten me voidaan tehdä videopelejä, että rajoitteiset pystyisi pelaamaan niitä ihan samalla tavalla kuin semmoinen henkilö, esimerkiksi otetaan nyt vaikka joku, joka näkee huonosti ja sitten semmoinen, joka näkee niin sanotusti normaalisti, niin miten tämä huonosti näkevä pystyisi esimerkiksi sitten tuota pelaamaan sitä ihan yhtä, niin kuin sanotaan tasaisella pelikentällä niinku tämmöisen normaalisti näkemään kanssa. Tai sitten sekin, että vaikka niinku otetaan sitten tämmöinen kontrolleri, että miten sen pystyy, vaikka jos sinulla on esimerkiksi kädessä niinku motoriik, motorisia ongelmia, että miten semmoisen pystyisi tekemään sitä, että niitä pystyy niinku kaikki pelaamaan. Itsellä suurin innostus viime aikoina on ollut näiden pelien parissa nimenomaan. Mä olen alkanut lukemaan tota pelitutkimusta sivuaineena ja sieltä on sitten löytynyt tavallaan vähän niinku uusia suuntia, jopa siihen siihen omaan saavutettavuus hommaa, että.

Aino: Hmm, varmaan se mun viimeisin innostuksen aihe liittyy tohon gradun aiheen pohtimiseen, että mä oon viime aikoina aika paljon lukenut immersiota ja läsnäolon kokemuksesta ja nyt törmäsin viimeksi sellaiseen aika tuoreeseen artikkeliin missä käsitellään sitä rttä mitä tuolla aivoissa tapahtuu sillä aikaa, kun koetan sellaisia asioita, niin se oli aika kiinnostavaa.

Jos yhtään mietit hakemista niin hae vaan koska tämä ala saattaa yllättää hyvin myönteisesti siinä, että miten se liittyy esimerkiksi sun tämän hetken työtehtäviin tai aiempiin opintoihin ta muuta, että et välttämättä edes hahmota sitä vielä miten hyödyllistä tämä tulee sinulle olemaan.

Valtteri: Kyllä ja siis meillehän tulee todella monesta taustasta ihmisiä, että tuota eräskin vanha kaverini, joka täältä on valmistunut, on laboratoriohoitaja entiseltä ammatiltaan, että ja nykyisiäkin on sairaanhoitaja ja musiikkitieteestä valmistunut kandidiksi yksi ja tällaiset niinku on on monesta taustasta ja varmasti on hyötyä monelle monelle alalle tästä että.

kahvikupin kilinää

Emma: Jos sulla on jotain kysyttävää kognitiotieteen maisteriohjelmista, meidät tavoittaa instagramista @jyu.it tai sähköpostilla itcrew@jyu.fi. Palataan taas ensi jaksossa! Moikka!

Laura: Moimoi!